

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/29/2014
Identifikačné číslo spisu:	2012200562
Dátum vydania rozhodnutia:	21.01.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2012200562.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu L. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., zastúpeného splnomocneným zástupcom Jaroslavom Žilákom, nar. XX.XX.XXXX, bytom M., proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Bratislava, Špitálska 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/09154-NSVOPPK/JH zo dňa 23.07.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/92/2012-61 zo dňa 16. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/92/2012-61 zo dňa 16. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Žalovaný rozhodnutím č. AA/2012/09154-NSVOPPK/JH zo dňa 23.07.2012 ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Trnave č. A/2012/03165/01/AR zo dňa 13.03.2012, ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu a nepriznal mu peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Rozhodol tak s odôvodnením, že podľa komplexného posudku posudkového lekára sa žalobca považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 50%, ale nebola mu navrhnutá požadovaná forma kompenzácie - peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že opätovne preskúmal odkázanosť žalobcu na kompenzáciu peňažného príspevku, ktorý žiadal, pričom vychádzal z posudku posudkového lekára Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 25.06.2012, v ktorom posudkový lekár konštatoval, že žalobca je schopný vzhľadom na svoj zdravotný stav premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy a k prostriedkom železničnej dopravy a späť, nastupovať do nich, udržať sa v nich, vystupovať

z nich a zvládnuť inú situáciu v nich a preto nie je v zmysle § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu, ktorú krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol ako nedôvodnú po zistení, že rozhodnutie žalovaného č. AA/2012/09154-NSVOPPK/JH zo dňa 23.07.2012 je zákonné.

V odôvodnení rozhodnutia po citácii relevantných právnych predpisov uviedol, že žalovaný rozhodol o nároku žalobcu v súlade s jeho žiadosťou, ktorú tento vyplnil a podpísal dňa 06.02.2012. Z jej obsahu je zrejmé, že žalobca v nej vyznačil, že žiada peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla. Žalovaný aj prvostupňový správny orgán sa riadne vysporiadali so všetkými okolnosťami rozhodujúcimi pre vyriešenie otázky, či žalobcovi takýto príspevok môže byť poskytnutý, pričom vychádzali z komplexného posudku posudkového lekára žalovaného. S ich záverom, že za daných okolností žalobca nie je v zmysle § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. odkázaný na peňažný príspevok na kompenzáciu nákladov spojených s individuálnou prepravou osobným motorovým vozidlom, sa stotožnil aj krajský súd.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že procesne neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

III.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že nežiadal o príspevok na motorové vozidlo, ale na doprovod; má za to, že pracovníčka z odboru sociálnych služieb, ktorá bola preveriť zdravotný stav žalobcu a dala mu podpísať tlačivo, ho uviedla do omylu, keď kolonku motorové vozidlo nevyčiarkla a nedala mu ani kópiu vyplneného tlačiva. Na pojednávaní pred krajským súdom predložil lekársku správu od MUDr. O., ktorý ho lieči ako epileptika s tým, že potrebuje doprovod. Žiada preto najvyšší súd, aby prešetril celú vec.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že sa plne stotožňuje so svojím rozhodnutím, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Z obsahu odvolania je zrejmé, že odvolacie dôvody sú totožné s dôvodmi žaloby a s tým, čo žalobca uviedol na pojednávaní, pričom súd sa s týmito dôvodmi správne vysporiadal. Závery súdu sú v súlade so zisteným skutkovým stavom, právny záver z neho vychádza a je v súlade s výsledkami dokazovania.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie žalovaného a rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyselne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Krajský súd potvrdil napadnuté rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 1 O.s.p. po zistení, že bolo vydané v súlade so zákonom a tiež s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca prakticky nenapadol vecnú správnosť rozhodnutia žalovaného, keď sám uvádzal, že žalovaný rozhodol o nároku, ktorý si neuplatňoval.

Ako vyplýva z obsahu spisu, súčasťou ktorého je aj Žiadosť o poskytnutie peňažného príspevku na kompenzáciu zo dňa 6. februára 2012, podpísaná žalobcom, žalobca si touto žiadosťou uplatnil peňažný príspevok na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla v zmysle zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Aj keď žalobca teraz namieta, že nemal záujem o poskytnutie takéhoto príspevku, ale o peňažný príspevok na doprovod (zrejme na osobnú asistenciu), túto jeho námietku nie je možné zohľadniť, pretože správne orgány mohli

rozhodnúť iba o tom, čo je požadované v predmetnej žiadosti. Odvolací súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že správne orgány o uplatnenom peňažnom príspevku rozhodli v súlade so zákonom. Žalobca zbytočne strácal čas podávaním opravných prostriedkov miesto toho, aby podal novú, správne vyplnenú žiadosť, bez ktorej mu nemôže byť peňažný príspevok na doprovod poskytnutý. V tomto smere mu mohli správne orgány poskytnúť väčšiu súčinnosť, a nie len formálne rozhodovať o žiadosti, ktorá nebola vyplnená v súlade s potrebami žalobcu.

Z uvedených dôvodov teda aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného za zákonné a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil v celom rozsahu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovaný na ich náhradu nemá zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.